

tet ikke her. Argumentet kan ramme den Regel, at Næringsbeviset kan tages tilbage, men det egentlige store Hovedstrids spørgsmaal, nemlig om Afgangen til at erhverve en saadan Næringsret, paavirket jo aldeles ikke af det Spørgsmaal, hvorvidt Dyrigheden kan tage det tilbage eller ikke. Der er endvidere henvist til den politiske Stilling, og der er blevet specielt sagt, at naar en saadan Mand er udsat for saaledes at faae sit Næringsbevis kasteret, er han saa at sige retløs. Jeg skal tillade mig ganske at overlade denne Side af Sagen til den høitærede Justitsminister, men jeg skal blot som min egen Overbevisning udtale, at intet Ministerium i Virkeligheden i Længden og for sin egen Værdigheds Skyld overhovedet kan indlade sig paa i Tilfælde af denne Art at følge forskjellige Principer. Der vil hurtig danne sig Præjudikater fra deres egen Side, og det bliver ikke muligt endog for dem selv at træffe Afgjørelser efter Andet end efter Regler, der maa gjælde lige saavel i det ene som i det andet Tilfælde. Det er imidlertid slet ikke Fæstemændene eller Fæstetonerne, vi skulle beskytte, det er jo Thyendet, om hvis Livsinteresse det dreier sig, og jeg kan ikke sige Andet, end at det forekommer mig paafaldende, at Flertallet her vil holde sin Haand over aabenbare Misgreb og netop lade de Svage og Uerfarne uden Beskyttelse. Hvorledes det gaar med Fæstemændene, er i Virkeligheden fra dette Synspunkt et ganske underordnet Spørgsmaal. Jeg skal imidlertid tillade mig at bemærke, at det forekommer mig, at det høitærede Flertal slet ikke nærer nogen Vængstelse for at gøre ganske anderledes grundige Indgreb i den frie Erhvervsvirksomhed. I saa Henseende skal jeg tillade mig at henlede Opmærksomheden paa det Lovforslag, som jo for saa vidt med Tilslutning fra alle Sider, saa vidt jeg veed, foreligger om Fabrication af Kunstsmør. Det forekommer mig for det Første, at dets Indgreb i Erhvervsvirksomheden er meget større. Det er Noget, der er et fast Princip i vor Lovgivning og virkelig er stemmende med Forholdenes Natur, at man er langt mere tilbøielig til at opstille strenge Fordringer for Udøvelsen af saadan personlig Virksomhed end for Udøvelsen af almindelig Fabrications- og Handelsvirksomhed. Naar man ser, at et Produkt som Kunstsmør ikke er skadeligt for Sundheden og ikke medfører direkte Ulemper for dem, der nyde det, maa det siges at være et meget stærkt Indgreb i den private Erhvervsvirksomhed, at man mer eller mindre vil forbyde det. Dertil kommer yderligere, at det forekommer mig, at de, man ved Butterm-

loven vil beskytte, er Folt, der i meget mindre Grad end Thyendet.....

Formanden (Berg): Det ærede Medlem veed jo nok, at det ikke er Loven om Kunstsmør, der er under Forhandling.

Saltier: Der er endelig fra Flertallets Side blevet gjort gjældende, at heller ikke Regjeringsforslaget yder nogen sikker Garanti. Jeg skal dertil bemærke, at det dog i ethvert Tilfælde ikke søger at fremme netop de Interesser, som maa siges i den givne Situation at være stridende med deres Interesser, som man siger, man vil fremme, og jeg skal dertil sige, at Regjeringsforslaget overhovedet er i Overensstemmelse med det Princip, som i det Hele er anerkjendt af Lovgivningen. Naar man paa en saadan Maade vil beskytte visse Personer mod den frie Konkurrence, begrænses man i Større eller mindre Omfang paa forskjellig Maade Antallet af de Personer, som stedes til at udøve den paagjældende Virksomhed. Jeg skal i saa Henseende tillade mig at bemærke, at den ældste gjældende Lov, som overhovedet eksisterer i Danmark, er Apothekerloven af 1672, og den har af ganske lignende Hensyn i Virkeligheden i stort Omfang begrænset Erhvervsvirksomheden med Hensyn til Forhandlingen af Apothekervarer. Den har altsaa i over 200 Aar været i fuld Kraft og Gyldighed, og man tænker ikke noget Dieblif paa at forandre den (Modsigelse) Ja Ja, da, jeg skal da tillade mig at henlede Opmærksomheden paa, hvad ligeledes det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgfreds (G. F. Varsen) bemærkede, at man i den seneste Tid med Hensyn til Pantelaanervirksomheden, som ogsaa med Hensyn til Udvandringsagenter har indført en ganske lignende Ordning som den, der paatænkes for Diebliffet fra Regjeringens Side. Det forekommer mig herefter, at de Goder, som Flertallets Forslag tilsigter, i Virkeligheden er temmelig smaa og tvivlsomme, og for Kjøbenhavns Bedkommende vil Ordningen medføre en utvivlsom Tilbagegang, derimod er det klart nok, at man vil indlade sig paa Godkjendelsen af et forkert Princip, og at man vil slaa de Misligheder fast, som man for Tiden lider under, idet det er min Overbevisning, at de Kontrolbestemmelser, man vil indføre, i Virkeligheden have saare lidet at sige. For mit Bedkommende vil jeg ubetinget hellere bibeholde den nuværende Tilstand end slaa en saadan Ordning fast, som efter min Overbevisning i Virkeligheden hviler paa et grundforkert Princip. Jeg skal endelig kun til-